

Forfatter: Wessel, Johan Herman

Titel: J.H. Wessels Samlede Digte

Citation: Wessel, Johan Herman: "J.H. Wessels Samlede Digte", i Wessel, Johan Herman: *J.H. Wessels Samlede Digte*, udg. af J. Levin , 1901, s. 194. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wesselhhl-shoot-idm140161401906928/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: J.H. Wessels Samlede Digte

blev Secretair i den store Landhocommission, med stor Nidkjærhed virkede for Sagen (jvf. ogsaa Rahbeks Erindringer IV, 19).

Hundemordet.

Side 50, Linie 10—11.

»Jeg, for min Part, jeg passer, jeg,
Og min Propos strax skider til.»

Ordet *passer* er haant af visse Kortspil, hvor Spilleren med dette Ord betegner, at han ikke tager Deel i Utspringen.

Side 50, Linie 5 f. n.

»Di denne lod sig forelægge.»

Efter Lovens 1, 4, 30 kände den Stævende, saa vel ved Over- som Underretten, uden videre udeløvlige første Gang, og Dommeren foretogde ham da en ny Dag (inden fjorten Dage, Lovdag), paa hvilken han var pligtig at møde. Denne Forelæggelses oplævedes først efter Wessels Tid ved Erda. af 3die Juni 1798 angaaende Rettens vedholdige og hørlige Pleie.

Den forøvvrne Siøllands-Eær.

Side 52, Linie 13.

»Thi det gjør saa et stort til Tingen.»

Rettefærdig maaskee:

»Thi det gjør ei saa stort til Tingen.»

Sadelen.

Side 56, Linie 12.

»Udi et Mantskript paa Svenstrup publicert.»

Disse Linier sigte til Jens Bruu de Neergaards Anfald paa Digteren, hvorom her foran er fortalt i Aamln. til »Herremændens«, Side 193 flg.

Hovedgaarden Svenstrup erhvervede Krigsraad Neergaard ved Kjøb 1751, men beboede den aldrig; efter hans Død arvede den ældste Søn Jens Bruu den, og dennes Søn, Kammerherre Johan Peter Bruu de Neergaard (død 1816) oprettede Gauden med Gudst. til Fiddesmands.

Det her omtalte »Mantskript« var en rykt Parodi paa »Herremændens«, der havde samme Omvæd som dette Digt, og var »fuld af Grovheder og Nonsens« (Prax, *Minerva* III, 77), men for længe siden er forsvundet. Man maa formode, at Parodiens Grovheder vare særdeles mægtige, eftersom de have fornaaet at kranke vor Diger saa dybt; thi Wessel, der var en afsagt Fjende af alt Kjøvleri, lod sig ikke blot i Diøblikket henrive til at besvare det uforskyldte Angreb med sin Græskrift Side 188, der indeholder en meget drøi Personlighed (jvf. nedenfor Anmærkningen Side 218), men erindrede endog flere Aar derefter, da nærværende Fortælling blev skrevet, Neergaards Parodi med temmelig bitte Ord, og udelukkede end ikke disse indskudte Ord af Fortællingen da han optog den i sit Ugjæld *Voire Serviteur* (Nr. 4) — thi det synes rimelig at formode, at Fortællingen er skrevet, før dette Ugjæld begyndte.